पार्थिवस्तां वर्यते स्वस्ति ते उस्तु नगात्तम। ध्वजार्थं देवराजस्य पूजेयं प्रतियद्यताम् ॥ १८॥ छिन्द्यात् प्रभातसमय वृक्षमुद्व प्राङ्मेखा ऽपिवा भूत्वा। पर्शार्जर्शब्दा नेष्टः सिग्धा घनश्व हितः॥ १८॥ न्टप**जयद्मिविध्वस्तं** पतनमनाकुचितं च पुर्वादक्। अविलग्नं चान्यतरौ विपरीतमतस्य जेत्पतितम्॥ २०॥ छित्वाये चतुरङ्गल-मष्टा मूले जले क्षिपेद्यिष्टम्। उडुत्य पुरदारं श्वाटेन नयन्मनुष्यैदा॥ २१॥ अर्भक्ने बलभेदा नेम्या नाभा बलस्य विज्ञयः। अर्थक्षया ऽक्षभङ्ग तथाणिभङ्गे च वर्धिकनः॥ २२॥ भाद्रपद्शुक्तपश्च-स्याष्टम्यां नागरै हता राजा। दैवज्ञसचिवकञ्जुकि-

विप्रमुखेः सुवेषधरैः॥ २३॥